

ประภัสสร เสวิกุล

มงกุฎ

ดาวิกา

พิมพ์ครั้งที่ 3

“ทะเลทรายที่เกิดมาก่อนเจ้าหลายหมื่นหลายแสนปี ก็ยังไม่สามารถ
ล่วงรู้เรื่องลมได้เลย แล้วเจ้าเพิ่งจะลืมหาดูโลกได้เพียงลืบทลืบเจ็ดปี
จะสามารถรู้จักกระแสลมและชีวิตได้อย่างไร”

ประภัสสร เสวิกุล

ม ง กุ ณ

ดา ริ กา

ตัวอักษร

น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์ จัดพิมพ์

มังกุฎดาริกา

ประภัสสร เสวิกุล เขียน

hippy scene 16 ปก

ลงพิมพ์เป็นตอน ๆ ในนิตยสาร “สกุลไทย” พ.ศ. 2542-2543

พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2543 สำนักพิมพ์นิลุบล

พิมพ์ครั้งที่ 2 มีนาคม 2551 สำนักพิมพ์น่านมีบุ๊กส์เอโนเวล

พิมพ์ครั้งที่ 3 ตุลาคม 2554 สำนักพิมพ์น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์

ราคา 275 บาท

© ลิขสิทธิ์ 2551: ประภัสสร เสวิกุล

จัดพิมพ์โดยได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

ประภัสสร เสวิกุล.

มังกุฎดาริกา. --พิมพ์ครั้งที่ 3. --กรุงเทพฯ: น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์, 2554.

416 หน้า.

1. นวนิยายไทย. I. ชื่อเรื่อง.

895.913

ISBN 978-616-7037-19-6

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตย์วัฒนา ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ ราตรี สังสกฤษ ผู้อำนวยการสำนักพิมพ์
สุเมธ สุวิทย์เสถียร บรรณาธิการอำนวยการ ชนายุส ดินารักษ์ ผู้จัดการสำนักพิมพ์ สุชาดา งามวัฒน์จินดา
บรรณาธิการบริหาร พรกวิรินทร์ แสงสินชัย บรรณาธิการเล่ม นนทญา ตั้งพินิจกุล หัวหน้ากอง
พิสูจน์อักษรและตรวจสอบ อัมพันธ์ คงมั่น พิสูจน์อักษรและตรวจสอบ วสันต์ พร้อมมิตรญาติ
ผู้จัดการกองศิลปกรรม กฤษดา ส่งสงค์ ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม สุนันท์ เพชรวาว ศิลปกรรม
สุชานี ปรีเปรม คอมพิวเตอร์กราฟิก มาสเตอร์แมค บัทยา แดงวิจิตร หัวหน้ากองประสานงาน
การผลิต จรัสศรี พรหมเทพ ประสานงานการผลิต ฉัตรทิพย์ กลีสิทธิ์ อนุสรา ตาธเนศ สำนักงาน
บริษัท น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: editorial@nanmeebooks.com

เพลตที่ ทรี-พลัส โปรเซส โทร. 0-2891-3331 พิมพ์ที่ แซทไฟร์พริ้นติ้ง โทร. 0-2931-8857

จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท น่านมีบุ๊กส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวง
คลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 www.nanmeebooks.com

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถนอมสายตา เนื่องจากสะท้อนแสงเพียงเล็กน้อย
และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน หน้าซ้ำ หน้าขาดหาย
สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนใหม่ให้ โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่ด้านบน
หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนำสำนักพิมพ์

“ความรัก” อาจเกิดขึ้นได้กับคนทุกคน แต่ *รักที่เป็นนิรันดร* จะมีใครบ้าง
ที่ได้ครอบครอง

มูรัค และ *ยิลดิซ* หญิงสาวชายหนุ่มชาวทะเลทราย ซึ่งเคยมีชีวิตอยู่เมื่อ
ราวกว่าพันปีก่อน ได้สาบานรักไว้ ณ “วิหารแห่งความรัก” อันศักดิ์สิทธิ์...กระทั่ง
คนรักทั้งสองได้พิสูจน์ให้เห็นถึง*รักนิรันดร* ในอีกกว่าพันปีให้หลัง

“คุณค่า” ในความรักของ *มูรัค* และ *ยิลดิซ* คือการที่ทั้งสองมีความเชื่อมั่น
ในกัน โดยไม่หวั่นเกรงแม้หายนะที่จะมาเยือนตนเอง และการที่คนรักทั้งสอง
ยืนหยัดที่จะอยู่เคียงข้างเพื่อดูแลกันและกันในยามยากเข็ญ...ท่ามกลางมิติแห่ง
เวลาที่ผันแปร ในยามที่ไม่อาจเชื่อถือในสิ่งใด มีเพียง *ศรัทธาในรัก* ที่เกี่ยวพัน
ทั้งคู่ไว้ ซึ่งเที่ยงแท้ และเป็นนิรันดร

น่านมีบุ๊คส์ ภูมิใจเสนอ **มงกุฎดารีกา** อีกหนึ่งบทประพันธ์ทรงคุณค่าโดย
ประภัสสร เสวิกุล นักเขียนเจ้าของบทประพันธ์สุดประทับใจที่แสดงภาพความ
งดงามของชีวิตแก่นักอ่านมาตลอดระยะเวลากว่าสี่สิบปี ความรักของ *มูรัค*
และ *ยิลดิซ* ใน **มงกุฎดารีกา** อาจทำให้ผู้อ่านได้ตระหนักในคุณค่าของความรัก
ไม่ว่าจะเป็นความรักที่ได้มอบให้ หรือรับจากผู้อื่น

สำนักพิมพ์น่านมีบุ๊คส์เอโนเวล

คำนำผู้เขียน

ในการพิมพ์ครั้งที่ 2

ทาคลิมาคาน Taklimakan หรือ ทาคลามาคาน Taklamakan เป็น ทะเลทรายที่ใหญ่ที่สุด ร้อนที่สุด และแห้งแล้งที่สุดของจีน กินพื้นที่สองล้าน เจ็ดแสนตารางกิโลเมตร เป็นที่อยู่ของชนหลายเผ่ามาเป็นเวลานานหลายพันปีก่อน และเป็นเส้นทางการค้าทางบกที่สำคัญของจีนในสมัยราชวงศ์ถัง มีการสร้างตาม โอเอซิสต่างๆ ตลอดเส้นทาง เพื่อควบคุมเส้นทางที่เรียกกันว่า “ทางสายไหม” นี้

ด้วยรักและปรารถนาดี

ประภัสสร นิธิกุล

ซีลี, ธันวาคม 2550

ชีวิตและผลงานของประภัสสร เสวิกุล

เกิด	22 เมษายน 2491 ที่กรุงเทพฯ
ครอบครัว	สมรสกับชุตติมา (วรฉัตร) เสวิกุล นักเขียนสารคดี นามปากกา “นิลบล นวเรศ” มีบุตรสองคน คือชาครีย์นรทิพย์ และวรุตม์ชัย
การศึกษา	- รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และ การเมืองการปกครองเปรียบเทียบ มสธ. - หลักสูตรการปกครองในระบบอบประชาธิปไตย สำหรับนัก บริหารระดับสูง รุ่น 8 (ปปร.8) สถาบันพระปกเกล้า
การฝึกอบรม	- หลักสูตรนักบริหาร กระทรวงการต่างประเทศ - ภาษาอังกฤษ Intensive Course มหาวิทยาลัย La Trobe ออสเตรเลีย โดยทุน Columbo Plan - หลักสูตร Writing/Editing for Print Media จาก Depart- ment of Journalists, School of Language and Com- munication, Wellington Polytechnic, New Zealand - หลักสูตร English as a Second Language จาก Vic- toria University of Wellington, New Zealand
การรับราชการ	2512 เข้ารับราชการ กรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ 2518-2522 ผู้ช่วยเลขานุการ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเวียงจันทน์, ลาว 2522-2524 ผู้ช่วยเลขานุการ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุง บอนน์, เยอรมนี 2524-2529 นายเวร กรมสารนิเทศ 2529-2533 เลขานุการตรี/เลขานุการโท สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงอังการา, ตุรกี

	2533-2536	เลขานุการโท/เลขานุการเอก กรมเอเชียตะวันออก
	2536-2540	เลขานุการเอก สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุง เวลลิงตัน, นิวซีแลนด์
	2540-2548	ที่ปรึกษา กรมสารนิเทศ
	2548-2551	อัครราชทูตที่ปรึกษา สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงซานเตียโก, ชิลี
วรรณกรรม	2507	บทกลอนชิ้นแรก “แม่จ๋า” ลงพิมพ์ในนิตยสาร สามทหาร ซึ่งมี อาจารย์ฉันทิชย์ กระแสสินธุ์ เป็นบรรณาธิการ
	2513	เรื่องสั้นเรื่องแรก “หอมกลิ่นดอกจิว” ลงพิมพ์ใน นิตยสารเฟื่องนคร ซึ่งมี รงค์ วงษ์สวรรค์ เป็น บรรณาธิการ
	2525	นวนิยายเรื่องแรก “อำนาจ” ลงพิมพ์ในนิตยสาร สตรีสาร ซึ่งมี คุณนิลวรรณ ปิ่นทอง เป็น บรรณาธิการ
	ปัจจุบัน	มีผลงานบทกลอนประมาณ 200 บท เรื่องสั้น ประมาณ 150 เรื่อง นวนิยายประมาณ 50 เรื่อง

ผลงานด้านวรรณกรรม

รวมบทกลอน

“ลูกกวาดและน้ำตา”

รวมเรื่องสั้น

“กลีบนั้นและกลีบนี้บนแดงดอกจิว” (2517), “หยาดฝน” (2519), “คืนที่
ฉันเหงา” (2520), “บันทึกหลังฟองสบู่” (2520), “คืนนี้ไม่มีแสงดาว” (2522),
“อีกรวันหนึ่งของตรัน” (2524) (พิมพ์ 3 ครั้ง), “คนบนยอดตึก” (2525) (พิมพ์ 3
ครั้ง), “ทุ่งดอกหญ้า” (2525) (พิมพ์ 9 ครั้ง), “ซุ้มใบ้” (2527) (พิมพ์ 11 ครั้ง),
“เรือกระดาศ” (2529) (พิมพ์ 9 ครั้ง), “ครีบกัก” (2533) (พิมพ์ 11 ครั้ง), “แม่น้ำ

สายนั้นชื่อผีนสลาย” (2535) (พิมพ์ 7 ครั้ง), “จดหมายจากชายชราตาบอด” (2549)

นวนิยาย

“อำนาจ” (2526) (พิมพ์ 16 ครั้ง), “เมเปิ้ลแดง” (2527) (พิมพ์ 14 ครั้ง), “ลับสุดยอด” (2527) (พิมพ์ 8 ครั้ง), “เวลาในขวดแก้ว” (2528) (พิมพ์ 33 ครั้ง), “ช่อปาริชาติ” (2530) (พิมพ์ 11 ครั้ง), “ซี้ด” (2531) (พิมพ์ 28 ครั้ง), “ไฟ” (2532) (พิมพ์ 16 ครั้ง), “ลวดลายมังกร” (2533) (พิมพ์ 17 ครั้ง), “สวนผีเสื้อ” (2534) (พิมพ์ 10 ครั้ง), “ขอให้รักเรานั้นนิรันดร” (2535) (พิมพ์ 10 ครั้ง), “ขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ” (2537) (พิมพ์ 5 ครั้ง), “หิมาลายัน” (2537) (พิมพ์ 2 ครั้ง), “ชั่วนิจนิรันดร” (2538) (พิมพ์ 2 ครั้ง), “ร่ายาแห่งทะเล” (2538) (พิมพ์ 4 ครั้ง), “ทางสายพระจันทร์เสี้ยว” (2539) (พิมพ์ 3 ครั้ง) “เพื่อน” (2539) (พิมพ์ 9 ครั้ง), “ปานดวงใจ” (2540) (พิมพ์ 3 ครั้ง), “ชิงตึ้ง” (2541) (พิมพ์ 3 ครั้ง), “ดวงใจในสายรุ้ง” (2541), “ดอกไม้ใต้หมอน” (2541) (พิมพ์ 3 ครั้ง), “ศรีษะมายัน” (2541), “ม่านมรสุม” (2541) (พิมพ์ 2 ครั้ง), “สำเภาทอง” (2541) (พิมพ์ 5 ครั้ง), “เนื้อยอกหนาม” (2542), “ก็แค่ใครคนหนึ่งซึ่งรักเธอ” (2542) (พิมพ์ 4 ครั้ง), “เก็บความรักฉันไว้ในใจเธอ” (2542) (พิมพ์ 5 ครั้ง), “แกมกลืนสุคนธา” (2542) (พิมพ์ 2 ครั้ง), “คั่งน้ำค้าง” (2542), “ขวัญข้าว” (2543), “อลหม่านล้านเจ็ด” (2543) (พิมพ์ 2 ครั้ง), “มงกุฎดาริกา” (2543) (พิมพ์ 2 ครั้ง), “ตราบลิ้นฟ้า ลิ้นดิน จิ้งลื่นเธอ” (2543), “ลานมยุเรศ” (2544), “คืนฝัน วันหวาน...ณกาลครั้งหนึ่ง” (2544), “ธารแสนดาว” (2544) (พิมพ์ 5 ครั้ง), “เหลื่อมไหมลายเหมย” (2544) (พิมพ์ 2 ครั้ง), “ปรารถนาแห่งหัวใจ” (2545), “วันแห่งความรัก” (2545), “บ้านก้านมะยม” (2545) (พิมพ์ 2 ครั้ง), “พระจันทร์ทะเลทราย” (2547) (พิมพ์ 2 ครั้ง), “คือรัก คือฝัน คือฉันและเธอ” (2547), “รูเล็กบนกำแพงร้าง” (2548), “กุหลาบจีน” (2549), “ผีเสื้อกับหิ่งห้อย” (2549), “ประตูสองบาน: บานหนึ่งตั้ง บานหนึ่งผลัก” (2550)

หนังสือสำหรับเด็ก

“เด็กชายมะลิวัลย์” (2529) (พิมพ์ 10 ครั้ง), “ปุ๋ยเมฆในกระจกเงา” (2550)

สารคดี

“ขึ้นรถไฟไปสวิต” (พิมพ์ 3 ครั้ง), “จากฮวงโห...สู่เจ้าพระยา” (เรียบเรียง) (2547), “ผมจะเป็นคนดี” (เรียบเรียง) (2546), “ผมจะเป็นคนดี ภาคไฟฝัน วันเยาว์” (เรียบเรียง) (2549), “ผมจะเป็นคนดี ภาคธุรกิจ” (เรียบเรียง) (2551)

ผลงานที่ได้รับรางวัล

บทกลอน 2510 รางวัลชนะเลิศการประกวดบทกลอนส่งเสริมสินค้าไทย
สภาสตรีแห่งชาติ

เรื่องสั้น 2520 “อีกวันหนึ่งของตรัน”
(เรื่องสั้นดีเด่น รางวัลอนุสรณ์ ว. ณ ประมวญมารค)
2521 “อีกวันหนึ่งของตรัน” (เรื่องสั้นดีเด่น สมาคมภาษาและ
หนังสือฯ)

2533 รวมเรื่องสั้น “ครีบกัก”
(รางวัลชมเชย งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ)

2549 “ห้วงกะโหลกสองใบ” (รางวัลชมเชย สมาคมภาษาและหนังสือฯ)

2550 รวมเรื่องสั้น “จดหมายจากชายชราตาบอด”
(รางวัลชมเชย งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ)

นวนิยาย 2525 “อำนาจ” (รางวัลชมเชย งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ)

2530 “เด็กชายมะลิวัลย์” (รางวัลดีเด่น ประเภทบันเทิงคดีสำหรับเด็ก
งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ)

2531 “ซึ่ค” (รางวัลดีเด่น งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ)

2532 “ซึ่ค” (รางวัลชมเชย วรรณกรรมบัวหลวง)

2533 “ลอดลายมังกร” (รางวัลชมเชย งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ)

2534 “ขอหมอนใบนั้น...ที่เธอฝันยามหนุน”

(รางวัลชมเชย งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ)

“ซึ่ค” (รางวัลชมเชย สำนักงาน ปปป.)

2537 “หิมาลายัน” (รางวัลชมเชย งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ)

2541 “สำเภาทอง” (รางวัลชมเชย งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ)

2547 “พระจันทร์ทะเลทราย”

(รางวัลชมเชย งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ)

2550 “ผีเสื้อกับหิ่งห้อย”

(รางวัลชมเชย งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ)

ผลงานที่ได้รับการสร้างเป็นภาพยนตร์

“เวลาในขวดแก้ว” รางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม การประกวดภาพยนตร์แห่งชาติ และ “ล่องจุ่น: ขอหมอนใบนั้นที่เธอฝันยามหนุน”

ผลงานที่ได้รับการสร้างเป็นละครโทรทัศน์

“ช่อปาริชาติ”, “เวลาในขวดแก้ว” (2 ครั้ง), “ขอหมอนใบนั้น...ที่เธอฝันยามหนุน” (2 ครั้ง), “ขอให้รักเรานั้นนิรันดร”, “ลอดลายมังกร” (2 ครั้ง), “อำนาจ”, “ชิงตี่”, “สำเภาทอง”, “บ้านก้านมะยม” (อยู่ในระหว่างการถ่ายทำเพื่อเป็นละครโทรทัศน์)

ผลงานที่ได้รับเลือกเป็นหนังสือดีสำหรับเด็กและเยาวชน

“อำนาจ”, “เวลาในขวดแก้ว”, “เด็กชายมะลิวัลย์”, “ลอดลายมังกร”, “หิมาลายัน”, “สำเภาทอง”

กิจกรรมด้านวรรณกรรม

2526-2526	เลขาธิการสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย
2544-2546	นายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย (สมัยที่ 1)
2546-2548	นายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย (สมัยที่ 2)

กิจกรรมด้านอื่นๆ

2546	ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการลิขสิทธิ์
2546	ที่ปรึกษากระทรวงวัฒนธรรม
2547	ที่ปรึกษาโฆษกรัฐบาล

เกียรติคุณ

- คิษย์เก่าดีเด่น “หนึ่งร้อยปี หนึ่งร้อยคน” สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จ

เจ้าพระยา

- ผู้มีผลงานลิขสิทธิ์ดีเด่น กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์
- รางวัลเทพทอง สาขาผู้บริหารองค์กรดีเด่น สมาคมนักวิทยุและโทรทัศน์แห่งประเทศไทย

ผลงานในช่วงที่ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย

(2544-2548)

- ริเริ่มรางวัล “นราธิป” เพื่อเป็นเกียรติแก่นักเขียนและบรรณาธิการอาวุโส ซึ่งมีผลงานสืบเนื่องยาวนานและเป็นที่ยกย่องอย่างกว้างขวาง
- เสนอชื่อนายกุหลาบ สายประดิษฐ์ ให้ UNESCO ยกย่อง และเฉลิมฉลองในวาระ 100 ปี แห่งชาตกาล
- ริเริ่มและดำเนินการจัดทำบัตรโทรศัพท์ “100 ปี 4 ยอดนักเขียนไทย” เนื่องในวาระ 100 ปี กุหลาบ สายประดิษฐ์ (“ศรีบูรพา”) ม.จ.อากาศดำเกิง ทรัพย์สิน “ไม้เมืองเดิม” และ “ดอกไม้สด”
- ริเริ่มโครงการวรรณกรรมสัมพันธ์ กับประเทศเพื่อนบ้าน กัมพูชา เวียดนาม และลาว
- ร่วมวางรากฐานรางวัล “อมตะอวอร์ด สาขาวรรณกรรม” (นักเขียนอมตะ), “พานแว่นฟ้า”, “เซเว่นบุ๊กส์อวอร์ด” และโครงการ “กล้าวรรณกรรม”
- ดำเนินการหาทุนสร้างที่ทำการถาวรสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย

ผลงานในช่วงที่ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย (2526)

- ริเริ่มและดำเนินการจัดงาน “100 ปี เรื่องสั้นไทย”
- ริเริ่มและดำเนินการจัดงานรำลึก 20 ปี แห่งมรณกรรมของมณัส จรรยาพงศ์

กรรมการตัดสินประกวดวรรณกรรม

- รางวัลซีไรต์, พานแว่นฟ้า, เซเว่นบุ๊กส์อวอร์ด, แว่นแก้ว, อนุสรณ์ อ.ไชยวรศิลป์ ฯลฯ

“บางทีในความรักอาจจะเต็มไปด้วยเรื่องราวต่างๆมากมาย
เหมือนกับการที่กว่าจะได้กุหลาบงามสักดอก
หรือผลองุ่นที่หอมหวานสักพวงหนึ่ง
ก็ย่อมต้องผ่านกระบวนการการผลิต
และกระบวนการทางธรรมชาติอย่างมากมาย
ซึ่งบางครั้งก็อาจจะเป็นเรื่องที่ทุกข์ยาก
และเต็มไปด้วยหยาดเหงื่อ หยดเลือด และคราบน้ำตา”

1

วารีทที่ทำหน้าที่คนขับชำเลื่องมองเพื่อนๆที่นั่งหัวลั่นหัวคลอน อยู่บนเบาะหลังของรถจี๊ปที่เล่นกระโดดกระเดกไปตามทาง เกวียน ขณะที่หญิงสาวในวัยยี่สิบต้นๆ ตัดผมสั้นตรงแบบพระนางคลีโอพัตรา ในชุดที่เหมือนจะไปบุกป่าซาฟารี ที่นั่งอยู่เคียงข้างเอาแต่บ่นกระปอดกระแปด มาตั้งแต่ต้นทางที่แยกออกมาจากถนนที่ตัดขึ้นสู่ยอดเขาซึ่งมีขบวนรถเล่นตามกัน เป็นแถวยาวเหยียด

“แกแน่ใจนะว่าไ้อ่ทางโลกพระจันทร์เส้นนี้จะไปถึงยอดเขาได้” ชายหนุ่ม ในวัยเดียวกันที่นั่งใช้มือข้างหนึ่งกุมศีรษะป้องกันไม่ให้กระแทกกับคานเหล็ก ของหลังคารถถ้ามเสียดกระเส้า

“ฉันก็ไม่รู้เหมือนกัน” วารีทสารภาพพลางหักหัวรถหลบกิ่งไม้ที่ยื่นออกมา จากข้างทาง “แต่ถ้าขึ้นเราเล่นตามรถพวกนั้นไปตามถนนที่ขึ้นดอยคั้นนี้ ก็คงจะต้องนั่งดูฝนดาวตกกันในรถเท่านั้นเอง”

“ผู้คนก็ไม่รู้ว่าแห่กันมาจากสารทิศไหน” หญิงสาวอีกคนหนึ่งซึ่งนั่งกลาง ระหว่างเพื่อนชายอยู่ที่เบาะหลังไม่เชิงบ่นและสีหน้ายังคงยิ้มแยมอยู่

“ต้องโทษไ้อ่สัณห์นี่แหละ” คนที่นั่งกุมศีรษะบู้ยไ้ไปทางผู้ชายที่สวม หมวกไหมพรมปิดศีรษะที่มีผมบางและไ้หัวหวดดกเข้มซึ่งนั่งเงียบๆมาตลอด

ทาง “ต้นออกข้าวเสียใหญ่โต คนก็เลยตื่นตื่น แล้วเป็นไง ผลสุดท้ายถูก ล้มภาชนะจนออกไปกับคณะของตัวเองไม่ทัน หน้าข้าพาเพื่อนเกือบชวดชม ฝนดาวตกไปด้วย”

“ให้ความเป็นธรรมกันบ้างซิเพื่อน” คนชื่อลั่นหัวพูดด้วยสีหน้ายิ้มๆ “ไอ้ฉันก็พูดไปตามหลักวิชาที่ร่ำเรียนมา ไม่ได้นึกว่าคนไทยจะตื่นตื่นกับมัน มากมายถึงขนาดนี้”

“ที่จริงมีลั่นหัวมาคนหนึ่งก็เหมือนกับพวกตำราเล่มใหญ่มาด้วย” วาริท ชายตาตูดหญิงสาวที่นั่งเคียงข้าง “ใช่ไหมลั่น”

“ไม่รู้” หญิงสาวสะบัดเสียง “ถ้ารู้ว่าลำบากลำบากอย่างนี้ ฉันนอนดูทีวี อยู่ที่บ้านดีกว่า”

“แต่เธอก็เป็นคนที่เป็นตัวตั้งตัวตีในเรื่องนี้ตั้งแต่ต้นนะจ๊ะ” เพื่อนสาว โต้แย้ง

“ก็ใครจะไปนึกว่ามันจะวุ่นวายและยุ่งเหยิงถึงขนาดนี้ละยะ” คิตางค์ หน้าบึ้ง

“โอ๊ะ โอ้ แหะเล่นแค่นี้ต้องทำเป็นโกรธด้วย” เพื่อนสาวชะงักตัวมา ข้างหน้า “คุณริทเห็นจะต้องช่วยปลอมคิเซาหน่อยแล้วละคะ ไม่งั้นเดี๋ยว จะหน้าหงิกถาวร”

“เรื่องของฉัน” เจ้าของทรงผมคลีโอพัตราไม่หายเง่างอด และหันหน้า มาทางหลังรถ “กระมุทดูแลลินบ้าง อย่าให้เที่ยวยื่นปากมาแซวคนอื่น”

“ฉันว่าขนมพอสมน้ำยา” กระมุทผู้รีนเรียวยกมือข้างที่วางโอบร่างหญิงสาว ที่นั่งอยู่ข้างตัว และลดเสียงลงพอได้ยินกันสองคน “แต่ลินเป็นขนมปังสอดไส้ ลังขยา ส่วนยายคิเป็นน้ำยาบัวปาก”

“ฟ้ามืดเร็วจัง” ลั่นหัวพูดพลางยกข้อมือขึ้นดูเวลาจากนาฬิกาเรือนใหญ่ ที่เต็มไปด้วยเข็มและหน้าปัดเล็กๆ “ทั้งๆที่เพิ่งจะห้าโมงเย็นเอง”

“จริงด้วย” กระมุทมองไปสองข้างทางที่เริ่มจะรกเร็วเป็นป่าช้าขึ้นเรื่อยๆ

“ไอ้ทางเกวียนนี่ก็ทำท่าเหมือนจะลื่นสุดลงดื้อๆ”

“เราจะทำยังไงต่อไปดีคะริท” คิตางค์มองดูชายหนุ่มที่หยุดรถลง

“เอาอย่างไรกันดีพรรคพวก” วาริทขอความเห็น และเปิดไฟใหญ่หน้ารถเพื่อส่องทาง

“จากปากทางที่เราเข้ามามันน่าจะเป็นเส้นทางที่มีคนใช้เดินทางอยู่เป็นประจำ” ลัทธิพูดอย่างใช้ความคิด

“จะว่าเราหลงทางหรือจับเส้นทางผิดก็คงจะไม่ใช่” กระทบทุลั่นศีรษะอย่างไม่เข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น

“นั่นสิ” วาริทพยักหน้าพลางเคาะนิ้วชี้กับคันพวงมาลัยเบาๆ “ฉันก็ว่าฉันเล่นตามทางมาตลอดเลย”

“ตกลงว่าเราจะเอาอย่างไรกันดี” คิตางค์ยกมือขึ้นกอดอกและทวนคำถามเมื่อครู่

“ฉันว่าเราเข้ามาใกล้ไกลมากแล้ว ย้อนกลับไปก็คงจะเสียเวลามากและต้องไปเจอกับปัญหาขบวนรถอย่างเดิม กว่าจะขึ้นไปถึงยอดดอยก็น่าจะไม่มีที่ให้หย่อนกันด้วยซ้ำ” ลัทธิร้ายยาว

“เป็นอันว่า” คิตางค์ขอข้อสรุปอย่างคนใจร้อน

“เป็นอันว่าเราน่าจะเดินหน้าต่อไป ถ้าคำนวณจากระยะทางฉันคิดว่าเราก็น่าจะเกือบถึงยอดดอยแล้วเหมือนกัน”

“มาดูดาวถ้าไม่เชื่อนักดาราศาสตร์แล้วจะไปเชื่อใคร” วาริทพูดพร้อมกับเข้าเกียร์พารถพุ่งตรงไปเบื้องหน้า

ชายสูงอายุในเครื่องแบบนายทหารยศพลโทก้าวลงจากตอนหลังของรถเบนซ์สีดำกลางเก๋ากลางใหม่ที่พลขับเปิดประตูให้

“ท่านจะออกไปข้างนอกอีกหรือเปล่าครับ” นายสิบตรีที่ทำหน้าที่พลขับเอ่ยถามอย่างนอบน้อม

“ไม่แล้ว คือนี่จะรอดูข่าวฝนดาวตก สวงเอารถไปเก็บเลยก็แล้วกัน”

“ครับผม” สิบตรีสวงรับคำและรอให้ผู้บังคับบัญชาก้าวขึ้นบันไดตึกแล้วจึงค่อยนำรถเคลื่อนที่ออกไปจากที่จอด

“วันนี้คุณพ่อกลับบ้านแต่วันเชียว” เด็กสาวซึ่งอยู่ในวัยรุ่นซึ่งเพิ่งวาง

โทรศัพท์ลงเดินเข้ามาหาพลางควงแขนบิดาพาเดินไปที่เก้าอี้นวมตัวโตในห้องนั่งเล่น “เดี๋ยวหนูจะไปเอาน้ำส้มมาให้ นะคะ”

“ประจบเอาอะไรอีกหรือเปล่า” บิดาดักคอด้วยสีหน้ายิ้มๆ

“เปล่าค่ะ” หล่อนปฏิเสธแข็งขัน “ทำไมคุณพ่อถึงชอบหาว่าหนูทำเพื่อขอของแลกเปลี่ยนอยู่เรื่อยเลย”

“พ่อล้อเล่นหรือ” ท่านนายพลมองไปรอบๆห้อง “แล้วนี่แม่กับพี่ชาย ยายหนูหายไปไหนกันหมดล่ะ”

“คุณแม่ไปบ้านคุณตาคุณยาย เมื่อตอนบ่ายหน้าวันโทรมาบอกว่าคุณยาย ไม่สบายเป็นลมในห้องน้ำ คุณแม่ก็เลยไปดูอาการ” เด็กสาวรายงานเสียงแจ้ว

“แล้วตาริหล่ะ”

“พี่ริทเขาไปดูฝนดาวตกที่เชียงใหม่ตั้งแต่เมื่อเช้าแล้ว - เขาขึ้นเครื่องบินไปแล้วไปหารถเช่าเอาที่โน่น หนูขอไปด้วยเขายังไม่ยอมเลยล่ะ” ทำัยประโยคเหมือนจะฟ้องพ่ออยู่ในที่

“พี่เขาคงเห็นว่ามันระหกระเหินมั้ง ถึงไม่อยากเอาน้องไปพลอยลำบากด้วย”

“หนูว่าเขากลัวหนูจะไปกันท่าเขามากกว่า พี่ริทไปกับพี่คิตางค์ แล้วก็ พี่ระมุท์กับพี่นลิน สองคู่ซู้ซิ่นพอดี”

“นี่ถ้าแม่ได้ยินเข้าเขาต้องหาว่าหนูแกล่แกล่ม”

“แล้วคุณพ่อว่าไม่จริงหรือคะ - ดีเหมือนกัน อีกหน่อยหนูจะได้มีพี่สะใภ้เป็นนางแบบชื่อดัง แต่งตัวชะเวกนั้นชะวานี่”

“ยายหนูพูดเหมือนกับไม่ค่อยจะชอบคิตางค์เอาเลย” บิดาตั้งข้อสังเกต

“ความจริงหนูก็ไม่มีอะไรกับเขาหรอกค่ะ เป็นแต่เขาชอบแต่งตัวอย่างนั้นจริงๆนี่คะ”

“เรายังงอนเรื่องพี่ชายไม่พาไปดูฝนดาวตกด้วยไม่หายละซีท่า” ท่านนายพลหัวเราะเบาๆ “ไว้วันหลังพ่อจะพาไปเที่ยวเชียงใหม่ แต่ตอนนี้ขอน้ำส้มให้พอก่อน แล้วก็ช่วยต่อโทรศัพท์ถึงแม่เขาที พ่ออยากถามข่าวเรื่องคุณยายหน่อย”

“ได้ค่ะ” เด็กสาวรับคำชิมไขมัน และเดินออกจากห้องนั่งเล่นพลาซงเสียงเรียกสาวใช้เสียงลั่น

วาริทจอดรถใกล้ชะง่อนผาสูงที่มองออกไปเห็นท้องฟ้ายามพลบค่ำที่เวลากลางวันและกลางคืนมาบรรจบกันที่ปลายฟ้า แสงสุดท้ายของดวงตะวันกลืนหายไปกับความมืดที่คลุ้ม่านทะมึน เหลือเพียงเส้นสีแดงบางๆที่อีกฟากหนึ่งของขุนเขา ลมเย็นแผ่วพลิวพัดใบไม้ป่าให้พรั่งพรู สีเหลืองของความกรอบเก่าเรียวยาวอยู่บนพื้นดินราวสายเรียงด้วยแผ่นทองซึ่งซ้อนชั้นนับไม่ถ้วน

“ในที่สุดเราก็มาถึงจุดหมายปลายทาง” ชายหนุ่มดับเครื่อง และก้าวลงจากรถพลาซงมือทั้งสองข้างขึ้นเหนือศีรษะอย่างผู้ชนะ

“เราหาที่ตั้งเต็นท์กันก่อนดีกว่า” กระทมูทที่ก้าวลงจากตอนหลังของรถกวาดสายตาไปรอบๆ

“เรื่องทำอาหารด้วย รถมันกระแทกกระทั้นจนฉันกระเพาะคลอนหมดแล้ว” ศิตางค์ร้องบอก

“ที่นี่เป็นจุดที่ดีมาก” ลัณฑ์เงยหน้าขึ้นมองไปในท้องฟ้าที่หม่นมัว “และก็ดูเหมือนกับว่ามีคนเคยมาที่นี่เป็นประจำ แต่น่าประหลาดใจที่วันนี้กลับไม่มีคนอื่นเลยนอกจากพวกเรา”

“ฉันว่าเข้ามาลี้กลับซับซ้อนขนาดนี้ คงไม่มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวกันหรอก นอกจากจะเป็นพวกชาวเขา ซึ่งตอนนี้ก็อาจจะยกขบวนไปชายของอยุธยาที่ จะขึ้นดอยกันหมดแล้ว” นางแบบสาวสันนิษฐาน

“นับเป็นโชคดีของเรา” กระทมูทสรุป

“เรามาช่วยกันกางเต็นท์ก่อน” วาริทหันมาทางเพื่อนๆ “ให้พวกผู้หญิงหาอาหาร”

“เสร็จเรื่องแล้วจะได้ตั้งกล้องดูดาว” ลัณฑ์หวังใยในภารกิจ

“แต่ฉันว่าก่อนอื่นเราเปิดเหล่ากินกันแก้หนาวก่อนดีกว่า” กระทมูทพูดพร้อมกับเดินไปเปิดท้ายรถและหยิบเอาขวดเหล้าที่เหน็บไว้ข้างเบาะออกมาเปิดจุกและรินเหล้าลงคอก่อนส่งต่อให้ลัณฑ์และวาริท

“อย่ากินมากจนเมาหลับไปนะ เดี่ยวจะอดดูฝนดาวตกไม่รู้ด้วย” นลินส่งเสียงเตือน

“พวกหมอไหนๆนี่ห่วงสุขภาพเหมือนกันทั้งนั้น” เจ้าของเหล่าแอบนินทา “นี่ขนาดนลินยังเรียนไม่จบยังเคร่งครัดขนาดนี้ สงสัยเวลาที่จบออกมาเป็นหมอจริง ๆ ฉันคงจะมองขวดเหล้าก็ยังไม่ได้เลย”

“ดีแล้ว” นักดาราศาสตร์หนุ่มพยักหน้า “ถ้าแกไม่กินเหล้าสักคน เหล้าก็คงจะราคาถูกลงเพราะขาดลูกค้าสำคัญ นับเป็นอานิสงส์อันประเสริฐสำหรับเพื่อน ๆ ไปในตัว”

“ฉันชักจะชอบที่นี่ขึ้นมาจริง ๆ แล้วซี” วาริทมองไปที่ชงอันผา “มันสวยเหมือนกับภาพวาดมากกว่าจะเป็นธรรมชาติจริง ๆ”

“นายอาจจะอยู่กับวัตถุมาเสียนาน พอมาเห็นธรรมชาติก็เลยตื่นเต้นเห็นใบไม้สักใบก็ถอนกรวดสักก้อนก็ตุงดงามไปหมด” ลัทธิคลี่เต็นท์ออก

“ฉันไม่ใช่พวกวัตถุนิยมหรอก” วาริทปฏิเสธ “สมัยเรียนอยู่นิวซีแลนด์ฉันก็ชอบขึ้นเขาลงห้วยหรือบรูซวอล์กเป็นประจำ ธรรมชาติแต่ละแห่งมันมีความงามของมันไปคนละอย่าง แต่สำหรับที่นี่มันไม่เหมือนธรรมชาติ แต่เหมือนภาพวาดมากกว่า”

“บางที่พระเจ้าอาจจะวาดรูปเล่นก็ได้” กระทบพูดอย่างไม่เห็นเป็นเรื่องที่จริงจัง “ฉันเคยได้ยินแต่เขาชมกันว่าจิตรกรคนนั้นคนนี่เขียนรูปได้เป็นธรรมชาติเกิดมาก็เพิ่งจะได้ยินจากปากนายวาริทนี่แหละว่าธรรมชาติงามยิ่งกว่าภาพวาด”

“เสียดายที่แสงหมดแล้ว ไม่อย่างนั้นฉันจะถ่ายรูปที่นี่เอาไว้เยอะ ๆ” วาริทพูดอย่างนึกเสียดาย

“พรุ่งนี้ก็ยังมีความอีกถมเถิด” ลัทธิขยับหมวกไหมพรม “นายจะถ่ายรูปหรือรูปปั้นรูปก็ไม่มีใครว่าอะไร”

“จริงสินะ” วาริทหัวเราะขำตัวเอง “ทำไมฉันถึงไม่คิดเรื่องที่จะถ่ายรูปในวันพรุ่งนี้และทำราวกับว่าภาพที่เห็นมันจะละลายหายไปใต้น้ำอย่างนั้นแหละ”

“แกก็เป็นโรคบ้า ๆ เป้อ ๆ อย่างนี้มานานแล้ว” กระทบถือโอกาสเหน็บแนม “ไม่อย่างนั้นจะจับคู่กันเหมาะเจาะกับสาวเซอร์อย่างยายคิตาองค์ได้หรือวะ”

ดีก็มากแล้ว ท้องฟ้ามืดครึ้มด้วยม่านฝนที่โปรยลงมาตั้งแต่หัวค่ำ สมาชิกคนอื่นๆ พอใจจะนั่งหลบฝนอยู่ในเต็นท์ มีเพียงวาริทกับสัณห์ที่ยังคงปักหลักอยู่บนชะง่อนผา ชายหนุ่มนั่งอยู่บนขอนไม้ใหญ่ท่ามกลางเม็ดฝนที่กระหน่ำซู่ดและเลื้อยคลุมแบบนักเดินป่า ขณะที่เพื่อนนักดาราศาสตร์เงยหน้าขึ้นมองผ่านกล้องดูดาวเป็นพักๆ และผลมะนาวข้างวาริทพลางยกขวดเหล้าที่กระมุขทิ้งไว้ให้ขึ้นดื่ม เพื่อพักผ่อนคลายตา

“แก้วไวน์ฝนดาวตกของแกมันจะมีแน่มั้ยะวะ” วาริทเอ่ยถามขึ้นลอยๆ

“ตามการคำนวณมันน่าจะต้องมีแน่ ฝนดาวตกกลุ่มดาวสิงโตหรือลีโอนิดส์จะเกิดขึ้นทุกๆ สามสิบสามปี และแต่ละครั้งก็มีอัตราดาวตกสูงชันกว่าเดิมเมื่อปี 2509 มีคนบันทึกเอาไว้ได้ถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นดวงต่อชั่วโมง ปีนี้ก็น่าจะมากไปกว่านั้น”

“มันคงเป็นสิ่งที่น่ามหัศจรรย์ครั้งหนึ่งในชั่วชีวิตเรา” วาริทเพ่งสายตาไปในท้องฟ้า

“ฉันก็คิดอย่างนั้น ประการสำคัญคือเราไม่มีทางรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับโลกหรือตัวเราเองในเวลาอีกสามสิบสามปีข้างหน้า ที่จะมีฝนดาวตกลีโอนิดส์อีก บางทีโลกอาจจะแตกหรือเราอาจจะตายไปก่อนถึงวันนั้นก็ได้อีก”

“หรือบางทีไอ้กลุ่มดาวสิงโตของนายก็อาจเปลี่ยนใจไม่มาเยี่ยมโลกเราอีก”

“อาจเป็นได้” สัณห์พยักหน้า “ไม่ว่าอะไรมันก็อาจเป็นไปได้ทั้งนั้นในจักรวาลนี้”

“นายเคยคิดบ้างไหมว่ามีใครคอยมองเราอยู่ข้างบนนั้น” วาริทละสายตาจากเบื่องบน

“นายหมายถึงพระเจ้าหรือสรวงสวรรค์อย่างนั้นหรือ” สัณห์ถือขวดเหล้าไว้ในมือ

“ฉันไม่รู้เหมือนกัน ไม่รู้ว่านายเรียกว่ายังไง เป็นแต่คิดว่าเราไม่ได้อยู่เพียงลำพังในโลกใบนี้”

“เท่าที่ฉันรู้มันมีหมู่ดาว มีจักรวาล มีหมอกควัน กัมมันตภาพและมีสิ่งต่างๆ อีกมากมายก่ายกองที่เราไม่รู้จักอยู่นอกโลกเราออกไป”

นวนิยายแห่งรักอันเที่ยงแท้และเป็นนิรันดร
วรรณกรรมชั้นดีที่คนอ่านบอกต่อกันรุ่นต่อรุ่น

ชีวิตของคนเราก็เหมือนกับกระแสลมในทะเลทราย
ที่เคลื่อนไหวโดยไม่หยุดนิ่ง และยากที่จะกำหนดทิศทาง
หรือความเปลี่ยนแปลงต่างๆได้
วันนี้ลมอาจพัดผ่านไปทางเหนือ แต่พรุ่งนี้อาจหวนสู่ทิศใต้
บางครั้งอาจเยือกเย็น บางเวลาก็เร่าร้อน
บางครั้งก็ราบเรียบ แต่บางทีก็รุนแรง

ผลงานของประภัสสร เสวิกุล ที่นานมีบุ๊คส์ภูมิใจนำเสนอ

60 เรื่องสั้น ประภัสสร เสวิกุล

แกมกลืนสุคนธา • ขอมอนไบบนัน...ที่เธอพินยามหนูน

จะพินถึงเธอ ทุกคืนที่มีแสงดาว • ชิงตัง • ถนนสายใบไม้ร่วง

บ้านก้านมะยม • มงกุฎดาร์กา • บ้านมรสุม

ลอดลายมังกร • สำเภากอง • เหลือมไหม ลายเหมย

ประภัสสร เสวิกุล

ชีวิตแห่งการเดินทาง จากซีกโลกหนึ่งสู่อีกซีกโลกหนึ่งของการทำงาน

ในหน้าที่นักการทูต และสร้างสรรค์การเดินทางระหว่างบรรทัดของตัวอักษรในโลกหนังสือ

ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ด้วยความเป็นนักคิด นักเขียน

และนักสังเกตการณ์ชีวิต ผู้หล่อหลอมความจริง

และจินตนาการทั้งสองโลกเข้าด้วยกันได้อย่างกลมกลืน

งดงาม เปี่ยมไปด้วยคุณค่า ทั้งให้แง่คิดและกำลังใจแก่

ผู้อ่านเสมอมา...

NANMEEBOOKS www.nanmeebooks.com

หมวดนวนิยายชีวิต

ราคา 275 บาท

ISBN 978-616-7037-19-6

9 786167 037196